

Задача 5.

```
1    var=1
2    for i in 4 3 2 1
3    do for j
4        do if test $i -gt $#
5            then var=`expr $var \* $i`
6                echo $var $j >> ff
7            else continue
8            fi
9        done
10    done
11
12    while true
13    do echo $*
14        break
15    done
16
17    read k1 k2
18
19    while cat ff | grep $k2
20    do set $k1 $var
21        shift
22        echo $2
23        grep $i ff
24        exit
25        echo $1
26    done
27    wc -l < ff
28    echo END
```

- На ред 1 създаваме променлива var и я инициализираме със стойност 1.
- На ред 2 променливата i експлицитно цикли по подадените на for цикъла аргументи: 4, 3, 2 и 1.
- На ред 3 променливата j имплицитно цикли по аргументите, които са подадени на скрипта при стартирането му (12, 34 и 56). Командата е еквивалентна на for j in "\$@".
- На ред 4 се проверява дали 4 е строго по-голямо (gt = greater than) от броя на аргументите на скрипта, който е 3.
- Влизаме в if блок-а (на ред 5) от if-else конструкцията и променливата var се актуализира на $1 * 4 = 4$.
- На ред 6 записваме стойността на променливата var и стойността на променливата i във файл с име ff. Тоест ще се запише "4 12" във файла ff.
- Ще се върнем още два пъти на ред 3, докато изциклим през всички аргументи на скрипта във вложения цикъл. На всяка итерация на вътрешния цикъл ще актуализираме променливата var като я умножаваме по 4, а променливата j ще обхожда входните аргументи на скрипта. След края на вложения цикъл във файла ff ще имаме записани следните данни:

```
4 12
16 34
64 56
```

При втората итерация на външния цикъл, променливата i вече ще има стойност 3, която няма да е строго по-голяма от броя на аргументите, който все още е 3. При проверката винаги ще влизаме в else блок-а от if-else конструкцията, който само ще продължава цикъла със следващата итерация напред. Аналогичен е сценарият и с всички останали стойности, които ще приема променливата i от външния цикъл.

- На ред 12 имаме безкраен while цикъл, който на ред 13 ще принтира на конзолата (стандартния изход) всички аргументи на скрипта като стринг (между \$* и \$@ няма разлика, ако се използват без кавички).

- На ред 17 прочитаме от стандартния вход променливите k1 и k2 и им задаваме съответно стойностите 5 и 6.
- На ред 19 в проверката на while цикъла се подава съдържанието на файла ff на командата grep, която търси за съвпадения на всеки ред с подадения ѝ аргумент – стойността на променливата k2, която е 6. Такива съвпадения има на втори и трети ред и тези редове се принтират на конзолата. От друга страна, при намиране на поне едно съвпадение, командата grep връща стойност 0, която контраинтуитивно се интерпретира като true. Следователно ще се влезе в тялото на while цикъла.
- На ред 20 променяме входните параметри на скрипта да са два и да имат стойностите съответно на променливите k1 и var. Следователно сега скрипта ще има два аргумента \$1=5 и \$2=64.
- На ред 21 измества аргументите, по подразбиране с 1 позиция. Командата shift освен, че прави изместването на входните аргументи се грижи и за актуализиране на броя им. Сега вече имаме само един входен аргумент \$1=64.
- На ред 22 командата echo \$2 ще принтира втория аргумент на скрипта, но то няма такъв и следователно ще се изпечати празен ред.
- На ред 23 търсим за съвпадения на всеки ред от файла ff с подадената като аргумент на командата grep стойност 1 (\$i=1). Такива съвпадения има на първи и втори ред и те се принтират на стандартния изход.
- На ред 24 командата exit терминира изпълнението на скрипта и по-долните редове няма да се изпълнят никога.

Отговор:

```
12 34 56
16 34
64 56
```

```
4 12
16 34
```

